

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

2. Nulla est societas Virtuti cum Voluptate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](#)

SYMBOLVM LXXII.

Vlysses iterum naufragus enat, & operâ Palladis
ad deliciosos Alcioni hortos defertur.

Hom. Odyss. l. c.

Ethicè.

1. Laboribus & virtute superanda fortuna. 2. Nulla est societas virtuti cum voluptate. 3. Irritamenta malorum vitanda. 4. Virtutis experimenta. 5. Herba *moly* timor Dei. 6. Contemptus religionis: vicissitudo fortunæ: victoria libidinum.

L.(a) **H**ic disce, quid homini in quacunque fortuna præstet studium sapientiæ, seu Palladis amor. Periisset Vlysses, nisi alumnus suum excepisset dea. Adeò viro vel forti, vel sapienti omne solum patria est. Sapientiæ illæ parantur opes animi, quæ nec furto eripi, nec incendio absumi, neque naufragio absorberi possunt. Invenit Vlysses etiam ignotus hospitium ibi, ubi rerum omnium abundat copia. Hic fructus est sapientiæ, non tam se Fortunæ, quam Fortunam sibi accommodantis. Vlysses priùs fluctibus jactatur, antequam Alcioni poma degustet. Laboribus emenda sunt prœmia; & quies agitatione. Inter adversa crescit virtus, & pressa resurgit. Sudore colligit fructum. Nudus erat Vlysses, & rebus omnibus spoliatus. Quis egenum & deserto suscepit? Homero teste, ex naufragio ad uxorem *Alcinoi*, Phæcum regis, cui nomen *Arete*, id est, *virtus*, delatus est. Romani dictum est Philosophi: *nemo cum sarcinis enat*. Etiam nudus, si bonus est, secum omnia portat. Navigamus omnes: æstibus, ventis, tempestatis agitamus. Felicior & securior est, quem naufragantem non premunt onera, hoc est, cupiditates honorum, opum, voluptatum, totidem virtutis impedimenta, quæ gravatum animum ad tranquillitatis portum enatare non sinunt.

II. (b) Neque tamen apud Phæaces se retardari passus est Ulysses. Quare? audi Homerum:

Non

(a) Laboribus & virtute superatur fortuna. (b) Nulla est societas virtuti cum voluptate.

Non pugnis, duráve exercent membra palæstrâ:
Sed mensam, & citharæ strepitum, dulcésque choreas,
Straguláque, & molles curant per balnea lectos.

Nulla societas est virtuti cum voluptate. Testatur Seneca lib. de beata vita c. 8. Virtus malâ vitam non admittit: & infelices quiddam non sine voluptate, imò ob ipsam voluptatem sunt: quod non eveniret, si virtuti se voluptas immiscisset, quâ virtus sâpè caret, nunquam indiget. Quid dissimilia, imò diversa componitis? Altum quidam est virtus, excelsum, regale, invictû, infatigabile: voluptas humile, servile, imbecillum, caducum, cuius statio ac domicilium fornices ac popinæ sunt. Virtutem in templo invenies, in foro, in curia promuris stantem, pulverulentam, coloratam, callosas habentem manus: voluptatem latitantem sâpiùs, ac tenebras captantem; circa balnea ac sudatoria, ac loca ædilem metuentia; mollem, enervem, mero atque unguento madentem, pallidam, fucatam, & medicamentis pollutam. Nihil igitur Ulyssi cum *Alcinoi* (ut adagio fertur) *mensa*, lulu & epulis distentâ. Frugalitatem docuit eum patria Ithaca, quæ juxta Homerum aspera quidem erat, sed bona *περιτρόφος*, id est, juvenum altrix: dum eos consuefecit frugaliter, & continenter vivere, & ad omnem virtutis functionem exercuit, paupertate Magistra.

III. (c) Ut *Alcinoi mensa* in adagiis, sic *mensa Sybaritica* celebratur, id est, mollitie ac deliciis luxurians. Sybaritæ enim in regione Tarrentina populi, homines fuerunt in omne genus deliciarum, luxus, & libidinis intemperatissimè effusi. Inde quidquid esset molle, effeminatum, luxuriosum, ambitiosè apparatum, dictum est Sybariticum. Idem omnes artes, quæ cum strepitu exercentur, ut fabrorum, ærariorum, & materialiorum in suam civitatem recipi noluerunt: & ne alicunde somnus interrumperetur, gallos gallinaceos perpetuô exilio multarunt. Magni stetit ipsis hæc mollities; nam cum equos instituerint, ut ad tibiæ cantum saltarent, Crotoniatæ finitimi, hostes eorum perpetui, in ipso prælii congressu modulamen equis Sybariticis assuetum, classici loco incinuerunt, quô illi exultabundi, infessores hostili ferro objecerunt. Cautior Ulysses, quem ne perderet luxus, vitavit irritamenta malorum, Alcioni mensas & hortos.

IV. (d) Denique Ulyssis casus & labores ad varia virtutis experimenta referuntur à Mythologo lib. 9. c. 1. Sociorum illius pars in præliis adversus Ciconas amissa: pars à Læstrygonibus absumpta; nonnulli à

(e) Irritamenta malorum vitanda. (d) Virtutu experimenta.